

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-428 /872

24/ 2 /2012

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 30/1/2012 tarihinde kararlaştırılan "Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun Tasarısı " ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :
1- Kanun Tasarısı
2- Gerekçe (Genel-Madde)

TBMM BAŞKANLIĞI					
Tali Komisyon	- Gideler - Kadın Erkek Fırsat Eşitliği - Plan ve Bütçe - Sağlık Aile Çalışma ve Sosyal işler				
Esas Komisyon	Adalet				
Tarih:		27 Ocak 2012		E. No: 1/542	
Yan.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.	
					
TBMM BAŞKANI					

GENEL GEREKÇE

Anayasanın 90 ıncı maddesinde, usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası antlaşmaların kanun hükmünde olduğu, bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiasıyla Anayasa Mahkemesine başvurulamayacağı, usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası antlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası antlaşma hükümlerinin esas alınacağı hüküm altına alınmıştır.

Türkiye tarafından 1985 yılında imzalanan ve 1986 yılında yürürlüğe giren Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi (CEDAW)'ne göre Sözleşmeye taraf devletler, toplumsal cinsiyet eşitsizliğini gidermekle yükümlü kılınmıştır. Birleşmiş Milletler CEDAW Komitesinin 19 nolu Genel Tavsiye Kararında kadınların insan hak ve temel özgürlüklerinden yararlanılmasını etkisizleştiren ya da ihlal eden cinsiyete dayalı şiddetin İnsan Hakları Sözleşmesinin 1 inci maddesi anlamında ayrımcılık olduğu belirtilmiştir.

Birleşmiş Milletler Kadına Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması Bildirgesinde kadına yönelik şiddet, "ister kamusal isterse özel yaşamda meydana gelsin, kadınlara fiziksel, cinsel, psikolojik acı veya ıstırap veren ya da verebilecek olan cinsiyete dayalı bir eylem uygulama ya da bu tür eylemlerle tehdit etme, zorlama veya keyfi olarak özgürlükten yoksun bırakma" şeklinde tanımlanmaktadır.

Tüm bu uluslararası yükümlülüklerin ve insan haklarına saygılı, sosyal hukuk devleti olma konusundaki kararlılığın ilk sonucu olarak Anayasanın 10 uncu ve 41 inci maddelerinde değişiklikler yapılmıştır. Bu düzenlemelere göre devlet kadın-erkek eşitliğinin fiili olarak hayata geçirilebilmesi için her türlü tedbiri alacak, pozitif ayrımcılık yapabilecektir. Ayrıca çocuklar konusunda da uluslararası platformda taahhüt ettiği korumayı gerçekleştirecektir.

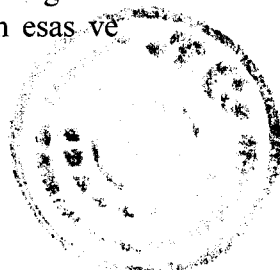
Son yıllarda başta kadınlar olmak üzere kişilere karşı işlenen şiddet olayları toplumumuzu sarsan boyutlara ulaşmıştır. Her geçen gün yaşanan dayak, işkence ve cinayet gibi şiddet olayları görsel ve yazılı basında izlenmektedir. Bu olaylara daha çok kadınlar ve çocuklar maruz kalmaktadırlar.

Kadına yönelik şiddet, en yoğun olarak aile içinde yaşanmaktadır. Şiddet; fiziksel, psikolojik, ekonomik açıdan mahrum bırakma ve cinsel şiddet dâhil, çok çeşitli şekillerde görülebilmektedir. Şiddet mağduru kadınlarda, özgüven eksikliği, kimlik sorunu, toplumsal yaşama katılımda ve kendini ifade etmede sorunlar yaşanmaktadır. Diğer yandan şiddet yetersiz beslenmeye, kronik hastalıkların artmasına, geçici ve kalıcı hastalıklara, kronik ağrılara, anne ölümlerine ve intiharlara neden olmaktadır.

Şiddete tanık olan çocuklarda ruhsal davranış bozuklukları ve okulda başarısızlık görülmekte ve ileriki yaşantılarında şiddet uygulamaya eğilimli bireyler olarak yetişerek şiddetten olumsuz etkilenmektedirler. Bu konu yalnızca kadınlar, erkekler ve çocuklar açısından değil aynı zamanda toplumumuzun geleceğinin sağlığı açısından da çok önemlidir.

Kişilere yönelik şiddet, bir insan hakkı ihlalidir. Bu nedenle günümüzde bu sorun özel alan sorunu olmaktan çıkarak toplumsal alanda tartışılmakta ve mücadelesi bir devlet politikası olarak kabul edilmektedir. Kadın-erkek eşitliğinin sağlanması, kadının insan haklarının teminat altına alınması devletlerin sorumluluğundadır.

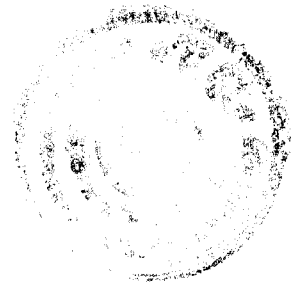
Aile içi şiddetin önlenmesi amacıyla hazırlanan ve 1998 yılında yürürlüğe giren 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanunun günümüzün ihtiyaçlarına cevap vermediği görüldüğünden kadınların, çocukların, aile bireylerinin ve tek taraflı ısrarlı takip mağduru olan kişilerin korunması ve şiddetin önlenmesi amacıyla alınacak tedbirlere ilişkin esas ve usulleri kapsayan ve düzenleyen bu Tasarı hazırlanmıştır.

Şiddet eylemlerine maruz kalan kişilere ve aile bireylerine koruma vaat eden bu Tasarının uygulanması aşamasında, şiddet mağdurunun ikinci bir mağduriyet daha yaşamaması adına, temel bir takım ilkelere uyulması zorunluluğu doğmaktadır. Bu bakımdan hizmetin sunulmasında insan haklarına dayalı, adil, etkili ve süratli bir usul izlenmesi, hakkında koruma tedbir kararı verilen kişilere hizmet sunulmasının insan onuruna yaraşır şekilde yerine getirilmesi, hizmetin sunulması ve yürütülmesi sırasında kişiler arasında ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, siyasal veya diğer fikir yahut düşünceleri, felsefi inanç, millî veya sosyal köken, doğum, ekonomik ve diğer toplumsal konumları yönünden ayırım yapılmaması, koruyucu tedbir kararı verilmesi ve uygulanması sırasında hakkında koruma tedbiri verilen kişilerin durumları dikkate alınarak özel ihtimam gösterilmesi, kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, üniversiteler, yerel yönetimler, vakıf, dernek ve diğer sivil toplum kuruluşları, gönüllü gerçek ve tüzel kişiler ile özel sektörün işbirliği içinde çalışması ve bu konuda toplumsal sorumluluğun paylaşılmasının sağlanması ve son olarak bu Tasarı kapsamında verilen hizmetin ülke çapında eşit ve dengeli sunulması unsurları hem uluslararası hukuktan hem de Anayasadan kaynaklanan bir zorunluluk olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu Tasarı öncelikle en temel insan hakkı olan yaşam hakkının korunması, kadın cinayetlerinin son bulması amacıyla kurumların şiddetle mücadelenin her aşamasında aktif rol almasını sağlamayı hedeflemektedir. Yine bu Tasarıda Devletin şiddeti önlemesi, şiddete uğrayanı çok yönlü koruması ve şiddet uygulayan veya şiddet uygulama ihtimali bulunan kişinin, verilecek koruyucu tedbir kararları ile rehabilite edilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca, Tasarıda medya organlarına sorumluluk yükleyen yeni düzenlemelere yer verilmiştir. Zira modern medya araçları ve özellikle televizyonun, bireylerin bilgi, kanaat, tutum, duygu ve davranışları üzerinde büyük oranda şekillendirici ve belirleyici bir etkileme gücüne sahip olduğu herkes tarafından kabul edilmektedir. Televizyon ile ilgili olarak gerçekleştirilen “içerik analizleri” ve “kanaat-davranış araştırmaları”, televizyon programlarının aile, eğitim, iş, yaş ve cinsiyet, doğum ve ölüm gibi birçok toplumsal gerçeklikler konusunda etkilerinin olduğunu, programlarda sergilenen mesajların bireyler üzerinde etki yaptığını ortaya koymaktadır. Öte yandan, medyanın önemli bir bilgi yayma, geniş halk kitlelerini bilgilendirme aracı olma niteliği de bulunduğundan, bireyleri koruma, kuvvetlendirme ve dengeleme amaçları doğrultusunda da çok önemli hizmetler yerine getirebileceği, onların yaşam alanlarına, evlerine kadar taşınan farklı mesajları çok sayıda insana iletebileceği kuşkusuzdur. Medyada defalarca yinelenerek verilen şiddet görüntülerinin, bireylerin beyinlerinin ve kalplerinin derinliklerine işleyerek kalıcı izler bıraktığı özellikle de özdeşim kurma eğilim ve ihtiyacında olan bireyleri derinden etkilediği gözönüne alınmalıdır. Ayrıca toplumsal rollerle ilgili örnek davranış kalıpları ve hayatla ilgili örnek yaşam modellerinin bireylere sunulması yaygın yapılması toplumumuzdaki bireylerin kişiliklerine olumlu etki yapacak ve toplumumuzun daha sağlıklı gelişmesine katkı sağlayacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Maddede Kanunun amacı ve kapsamı düzenlenmiştir. Buna göre şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan kadınların, tüm çocukların, aile bireyleri ve tek taraflı ısrarlı takip mağdurlarının Kanun hükümlerine göre korunmasına ilişkin usul ve esaslar düzenlenmiştir.

MADDE 2- Maddede, Kanunun değişik yerlerinde geçen terimler tanımlanmak suretiyle, gereksiz tekrarların önüne geçilmek istenilmiştir.

MADDE 3- Madde ile şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan kişiler hakkında mülki idare amiri ve gecikmesinde sakınca bulunan hallerde kolluk amirleri tarafından verilecek koruyucu tedbirler ayrıntılı ve karışıklığa yer vermeyecek şekilde düzenlenmiştir. Ayrıca kişilerin içinde bulundukları özel durumlar dikkate alınarak, olayın özelliklerine uygun tedbirlerin alınacağı hususu da hüküm altına alınmıştır.

MADDE 4- Maddede hâkim tarafından verilecek şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan kişilerin güvenliğinin ve korunmasının sağlanması amacıyla verilecek koruyucu tedbir kararları düzenlenmiştir.

MADDE 5- Maddede hâkim tarafından şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali bulunan kişiler hakkında verilebilecek önleyici tedbir kararları düzenlenmiştir. Şiddet mağduruna yönelik olarak şiddete ve korkuya yönelik söz ve davranışlarda bulunulmaması, şiddet uygulayan ya da uygulama ihtimali olan kişinin müşterek konuttan veya halen bulunduğu yerden derhal uzaklaştırılması ve müşterek konutun korunan kişiye tahsis edilmesi, korunan kişilere, bulundukları konuta okula, işyerine yaklaşmaması, silahlarını kolluğa teslim etmesi, silah taşımak zorunda olan kamu görevlisi olması durumunda da silahını kurumuna teslim etmesi; gecikmesinde sakınca bulunan hallerde, yirmidört saat içinde hâkime sunulmak kaydıyla, kolluk amirlerine de yetki ve görev verilmesi düzenlenmiştir.

MADDE 6- Maddede, kişinin silah bulundurması, uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanmasının suç oluşturması dolayısıyla ya da fiilin başka bir suç oluşturması nedeniyle, soruşturma ve kovuşturma evresinde koruma tedbirlerine veya denetimli serbestlik tedbirlerine, mahkûmiyet halinde ceza veya güvenlik tedbirlerinin infazına ve bu çerçevede uygulanabilecek olan denetimli serbestlik tedbirlerine ilişkin kanun hükümlerinin saklı olduğu düzenlenmiştir.

MADDE 7- Maddede tedbir kararının gerektiğinde delil ve belge aranmaksızın, dosya üzerinden verilebileceği, ancak zorunlu hallerde duruşma yapılabileceği, tedbir kararının ilk defasında en çok altı ay için verilebileceği, resen veya korunan kişi ya da Bakanlığın talebi üzerine tedbirlerin süresinin veya şeklinin değiştirilmesine, bu tedbirlerin kaldırılmasına veya aynen devam etmesine karar verilebileceği, gerekli olması halinde korunan kişinin ve diğer aile bireylerinin kimlik bilgileri, kimliğini ortaya çıkarabilecek bilgileri ve adreslerinin gizli tutulacağı, yapılacak tebligatlara ilişkin olarak ayrı bir adres tespit edileceği, korunan kişinin talebi olmaksızın verilen koruyucu tedbir kararlarının, ancak ilgilinin kabulü halinde uygulanabileceği, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde mülkî amirler ve kolluk tarafından da tedbir kararları verilirken delil ve belge aranmayacağı, talep halinde ilgililere kişisel eşya ve belgelerin, kolluk marifetiyle tesliminin sağlanacağı düzenlenmiştir.

MADDE 8- Maddede Kanun hükümlerine göre verilen kararlara karşı itiraz yolu ve başvurulacak merci düzenlenmiştir.

MADDE 9- Maddede tedbir kararlarının, Bakanlığın ilgili il ve ilçe müdürlükleri ile verilen kararın niteliğine göre Cumhuriyet başsavcılığına veya kolluğa en seri vasıtalarla bildirileceği, Kanun kapsamında ilgili mercilere yapılan tüm başvurular ile bu başvuruların kabul ya da reddine ilişkin kararlar, başvuru yapılan merci tarafından ilgili Bakanlığın il ve ilçe müdürlüklerine derhal bildirileceği, korunan kişinin geçici koruma altına alınmasına ilişkin koruyucu tedbir kararı ile şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali bulunan kişi hakkında verilen önleyici tedbir kararlarının yerine getirilmesinden, şiddet mağdurunun ya da şiddet uygulayanın yerleşim yeri veya bulunduğu ya da tedbirin uygulanacağı yer kolluk birimi görevli ve yetkili olduğu düzenlenmiştir.

Ayrıca tedbir kararının, kolluk amirince verilir ve uygulandığı veya korunan kişinin kollukta bulunduğu hallerde, kolluk birimleri tarafından kişinin Bakanlığın ilgili il veya ilçe müdürlüklerine ivedilikle ulaştırılacağı, bunun mümkün olmaması halinde kendisine ve beraberindekilere geçici olarak barınma imkânı sağlanacağı, tedbir kararının ilgililere tefhim veya tebliğ edilmemesinin kararın uygulanmasına engel teşkil etmeyeceği, Bakanlığın hakkında barınma yeri sağlanmasına karar verilen kişileri, Bakanlığa ait veya Bakanlığın gözetim ve denetimi altında bulunan yerlere yerleştireceği, barınma yerinin yetersiz olduğu hallerde korunan kişilerin mülkî amirin, acele hallerde kolluğun veya Bakanlığın ilgili il veya ilçe müdürlüklerinin talebi üzerine kamu kurum ve kuruluşlarının misafirhane, dinlenme tesisi, yurt veya benzeri yerlerinde barındırabileceği, iş yerinin değiştirilmesi yönündeki tedbir kararının, kişinin tabi olduğu ilgili mevzuat hükümlerine göre yetkili, makam, merci veya kişi tarafından yerine getirileceği hususları düzenlenmiştir.

MADDE 10- Maddede Kanun kapsamında yerine getirilecek kolluk görevlerinin, Kanunda belirtilen hizmetlerle ilgili eğitim almış ve ilgili kolluk birimlerince belirlenmiş olan yeteri kadar personel tarafından yerine getirileceği düzenlenmiştir.

MADDE 11- Maddede, Kanun kapsamında verilecek koruyucu tedbir kararlarının takibinin, teknik araç ve yöntemler kullanılmak suretiyle de yapılabileceği, buna ilişkin usul ve esasların yönetmelikle düzenleneceği öngörülmüştür. Teknik yöntemlerle takip, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun “Teknik araçlarla izleme” kenar başlıklı 140 ıncı maddesinde tahdidi olarak sayılan suçlar için geçerli olan teknik araçlarla izlemeden farklı olup adı geçen Kanun kapsamında değerlendirilmemelidir.

Teknik yöntemlerle takip, şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali olan kişiye yönelik olarak elektronik kelepçe veya bileklik, korunan kişinin sabit ev içi ikaz cihazı ya da mağdura hareket özgürlüğü tanıyan ev dışında da kullanılabilen telefon görünümlü mobil cihazın kullanılması gibi yöntemlerle yapılabilecektir.

MADDE 12- Maddeyle, şiddete uğrayan veya uğrama ihtimali bulunan kişinin daha etkin bir şekilde korunması yönünden hakkında tedbir kararı verilen kişiye, tedbirin ihlali nedeniyle zorlama hapsi verilmesi öngörülmektedir. Zorlama hapsi, diğer bir deyimle tazyik hapsi, bir kişiyi kendisine düşen yükümlülüğün gereğini yerine getirmeye zorlamak amacıyla verilen bir yaptırımdır. 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde disiplin hapsinin tarifi yapılmakta ve bu tanımlamada disiplin hapsinin sadece sonuçlarına değinilmekte olup, tazyik hapsiyle ilgili olarak herhangi bir tanıma Kanunda yer verilmemektedir. Bununla birlikte, doktrin ve uygulamada da olduğu gibi, bir suç karşılığında öngörülen ceza olmayıp yaptırım altına

alınmış bir fiil olması dolayısıyla, niteliği ve doğurduğu sonuçlar itibarıyla, disiplin hapislerinin sonuçları için geçerli olan seçenek yaptırımlara çevrilememe, ön ödeme uygulanamama, tekröre esas olmama, şartla salıverilme hükümleri uygulanamama, ertelenememe ve adli sicil kayıtlarına geçirilmeme hususları, maddeyle öngörülen zorlama hapislerinde de geçerli olacaktır.

Maddede öngörülen düzenlemeye göre, kişi, verilen tedbir kararına aykırı davranması durumunda, fiili suç oluştursa bile, ihlal edilen tedbirin niteliğine ve aykırılığın ağırlığına göre hâkim kararıyla üç günden on güne kadar zorlama hapsine tabi tutulacaktır. Tedbir kararının gereklerine aykırılığın her tekrarında, ihlal edilen tedbirin niteliğine ve aykırılığın ağırlığına göre zorlama hapsinin süresi artmaktadır. Maddede, zorlama hapsinin toplam süresinin altı ayı geçemeyeceğine dair hüküm bulunmaktadır. Zorlama hapsine ilişkin kararlar, Cumhuriyet başsavcılığınca yerine getirilecektir.

MADDE 13- Maddede, şiddetin önlenmesi ile koruyucu ve önleyici tedbirlerin etkin olarak uygulanmasına yönelik destek hizmetinin verildiği ve izleme çalışmalarının yedi gün yirmidört saat esası ile yürütüldüğü şiddet önleme ve izleme merkezlerinin kurulması, çalışma usul ve esasları düzenlenmiştir.

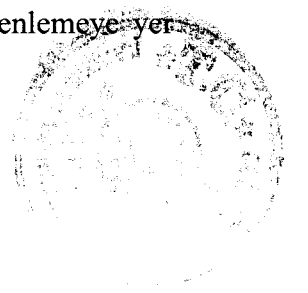
MADDE 14- Maddede şiddet önleme ve izleme merkezleri tarafından şiddetin önlenmesi ve alınan tedbirlerin etkin olarak uygulanmasının izlenmesi, korunan kişi ve şiddet uygulayan veya şiddet uygulama ihtimali olan kişi hakkında verilecek destek hizmetlerinin çeşitleri ve amaçları, Bakanlık bünyesinde kurulan çağrı merkezinin Kanun amacına uygun olarak yaygınlaştırılması, Kanun kapsamında şiddetin sonlandırılması için çalışan ilgili sivil toplum kuruluşları ile işbirliği ilkesi düzenlenmiştir.

MADDE 15- Maddede Kanunun uygulanması sırasında işbirliğinin ve koordinasyonun Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından yerine getirileceği hüküm altına alınmıştır. Maddede medya organlarına da sorumluluk yüklenmiş olup, kadınların çalışma yaşamına katılımı, özellikle kadın ve çocuk olmak üzere kişilere yönelik şiddetle mücadele mekanizmaları konusunda hazırlanan materyallerin yayınlanmasına ilişkin zorunluluk ve eğitim programlarının düzenlenmesi ve koordinasyonu hükme bağlanmıştır.

MADDE 16- Maddede geçici maddi yardım yapılması, yapılacak ödemelerden vergi alınmayacağı ve yapılan ödemelerin şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali bulunan kişiden veya gerçeğe aykırı beyanda bulunduğu tespit edilen kişiden 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsili düzenlenmiştir.

MADDE 17- Maddede, korunan kişinin hayatını devam ettirebilmesi için nafakaya hükmedilmesi halinde nafakanın tahsili için icra müdürlüğü tarafından gerekli icrai işlemlerin yapılacağı ve icra müdürlüklerinin nafakanın tahsili işlemlerine ilişkin posta giderlerinin Cumhuriyet başsavcılığının suçüstü ödeneğinden karşılanacağı düzenlenmiştir.

MADDE 18- Maddede Kanun uyarınca şiddet mağdurlarının Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa göre gerekli prim ödeme gün sayısının bulunmaması veya prim borcunun bulunması nedeniyle fiilen genel sağlık sigortasından yararlanamayanların bu hallerinin devamı süresince her türlü muayene ve tedavisinin yapılması, şiddet uygulayan ya da uygulama ihtimali bulunan kişilerin ise rehabilitasyon hizmetlerinden yararlanmasına karar verilenlerin sağlık giderlerinin Bakanlık tarafından karşılanacağına ilişkin düzenlemeye yer verilmiştir.

MADDE 19- Maddede Kanun kapsamında yapılacak başvurular ile icra ve infaz işlemlerinin harç, yargılama gideri ve masraflardan muaf tutulacağı düzenlenmiştir.

MADDE 20- Maddede Kanun hükümlerine göre çıkarılması gereken yönetmeliklerin çıkarılma usulü hüküm altına alınmıştır.

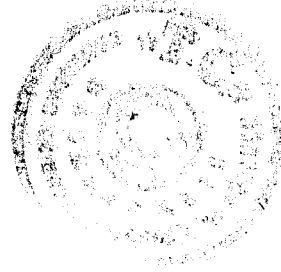
MADDE 21- Maddede, 14/1/1998 tarihli ve 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun yürürlükten kaldırılmış ve daha önce 4320 sayılı Kanun hükümlerine göre verilen kararların uygulanmasına devam edileceği hususu hüküm altına alınmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- Maddede, şiddet önleme ve izleme merkezlerinin kuruluşları tamamlanıncaya kadar bu merkezlere verilen görevlerin Bakanlığın diğer birimleri tarafından yapılacağına dair düzenleme yapılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 2- Maddede, Kanunla Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına verilen yeni görevler gözönünde bulundurularak kadro ihdası düzenlenmiştir.

MADDE 22- Yürürlük maddesidir.

MADDE 23- Yürütme maddesidir.

AİLENİN KORUNMASI VE KADINA KARŞI ŞİDDETİN ÖNLENMESİNE DAİR KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM **Amaç, Kapsam ve Tanımlar**

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan kadınların, çocukların, aile bireylerinin ve tek taraflı ısrarlı takip mağduru olan kişilerin korunması ve bu kişilere yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla alınacak tedbirlere ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Bakanlık: Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığını,
 - b) Hâkim: Aile mahkemesi hâkimini,
 - c) Şiddet: Kişinin, fiziksel, cinsel, ekonomik veya psikolojik açıdan zarar görmesiyle veya acı çekmesiyle sonuçlanan veya sonuçlanması muhtemel hareketleri, buna yönelik tehdit ve baskıyı ya da özgürlüğün keyfi engellenmesini de içeren fiziksel, cinsel, psikolojik, sözlü veya ekonomik her türlü tutum ve davranışı,
- ifade eder.

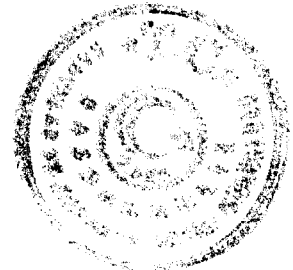
İKİNCİ BÖLÜM **Koruyucu ve Önleyici Tedbirlere İlişkin Hükümler**

Mülkî amir tarafından verilecek koruyucu tedbir kararları

MADDE 3- (1) Bu Kanun kapsamında korunan kişilerle ilgili olarak aşağıdaki tedbirlerden birine, birkaçına veya uygun görülecek benzer tedbirlere mülkî amir tarafından karar verilebilir.

- a) Kendisine ve gerekiyorsa beraberindeki çocuklara, bulunduğu yerde veya başka bir yerde, uygun barınma yeri sağlanması.
- b) Diğer kanunlar kapsamında yapılacak yardımlar saklı kalmak üzere, geçici maddi yardım yapılması.
- c) Psikolojik, meslekî, hukukî ve sosyal bakımdan, rehberlik ve danışmanlık hizmeti verilmesi.
- ç) Hayati tehlikesinin bulunması halinde, ilgilinin talebi üzerine veya resen geçici koruma altına alınması.
- d) Korunan kişinin çalışması durumunda varsa çocukları için gerektiğinde ücreti bu Kanun kapsamında karşılanmak suretiyle kreş imkânının sağlanması.

(2) Gecikmesinde sakınca bulunan hallerde birinci fıkranın (a) ve (ç) bentlerinde yer alan tedbirler, ilgili kolluk amirlerince de alınabilir. Kolluk amiri evrakı en geç kararın alındığı tarihi takip eden ilk işgünü içinde mülkî amirin onayına sunar. Mülkî amir tarafından kırksekiz saat içinde onaylanmayan işlemlerin uygulanmasına son verilir.

Hâkim tarafından verilecek koruyucu tedbir kararları

MADDE 4- (1) Bu Kanun kapsamında korunan kişilerle ilgili olarak aşağıdaki koruyucu tedbirlerden birine, birkaçına veya uygun görülecek benzer tedbirlere hâkim tarafından karar verilebilir.

- a) İşyerinin değiştirilmesi.
- b) Kişinin evli olması halinde müşterek yerleşim yerinden ayrı yerleşim yeri belirlenmesi.
- c) 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanunundaki şartların varlığı halinde ve korunan kişinin talebi üzerine tapu kütüğüne aile konutu şerhi konulması.
- ç) Korunan kişi bakımından hayatı tehlikenin bulunması ve bu tehlikenin önlenmesi için diğer tedbirlerin yeterli olmayacağının anlaşılması halinde ve ilgilinin aydınlatılmış rızasına dayalı olarak 27/12/2007 tarihli ve 5726 sayılı Tanık Koruma Kanunu hükümlerine göre kimlik ve ilgili diğer bilgi ve belgelerinin değiştirilmesi.

Hâkim tarafından verilecek önleyici tedbir kararları

MADDE 5- (1) Şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali bulunan kişilerle ilgili olarak aşağıdaki önleyici tedbirlerden birine, birkaçına veya uygun görülecek benzer tedbirlere hâkim tarafından karar verilebilir.

- a) Korunan kişiye karşı şiddete ve korkuya yönelik söz ve davranışlarda bulunmaması.
- b) Müşterek konuttan veya bulunduğu yerden derhal uzaklaştırılması ve müşterek konutun korunan kişiye tahsis edilmesi.
- c) Korunan kişilere, bu kişilerin bulundukları konuta, okula ve işyerine yaklaşmaması.
- ç) Gerekli görülmesi halinde korunan kişinin, şiddete uğramamış olsa bile yakınlarına, tanıklarına ve kişisel ilişki kurulmasına ilişkin haller saklı kalmak üzere çocuklarına yaklaşmaması.
- d) Korunan kişinin şahsi eşyalarına ve ev eşyalarına zarar vermemesi.
- e) Korunan kişiyi iletişim araçlarıyla veya sair surette rahatsız etmemesi.
- f) Bulundurulması veya taşınmasına kanunen izin verilen silahları kolluğa teslim etmesi.
- g) Silah taşınması zorunlu olan bir kamu görevi ifa etse bile bu görevi nedeniyle zimmetinde bulunan silahı kurumuna teslim etmesi.
- ğ) Korunan kişilerin bulundukları yerlerde alkol ya da uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanmaması ya da bu maddelerin etkisinde iken korunan kişilere ve bunların bulundukları yerlere yaklaşmaması, bağımlılığının olması halinde, hastaneye yatmak dâhil, muayene ve tedavisinin sağlanması.
- h) Bir sağlık kuruluşuna muayene veya tedavi için başvurması ve tedavisinin sağlanması.

(2) Gecikmesinde sakınca bulunan hallerde birinci fıkranın (a), (b), (c) ve (ç) bentlerinde yer alan tedbirler, ilgili kolluk amirlerince de alınabilir. Kolluk amiri evrakı en geç kararın alındığı tarihi takip eden ilk işgünü içinde hâkimin onayına sunar. Hâkim tarafından yirmidört saat içinde onaylanmayan işlemlerin uygulanmasına son verilir.

(3) Bu Kanunda belirtilen tedbirlerle birlikte hâkim, 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununda yer alan koruyucu ve destekleyici tedbirler ile Türk Medenî Kanunu hükümlerine göre velayet, kayyım, nafaka ve kişisel ilişki kurulması hususlarında karar vermeye yetkilidir.

(4) Şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali bulunan kişi, aynı zamanda ailenin geçimini sağlayan yahut katkıda bulunan kişi ise, Türk Medenî Kanunu hükümlerine göre nafakaya hükmedilmemiş olması kaydıyla hâkim şiddete uğrayan veya uğrama tehlikesi altında bulunan kişinin yaşam düzeyini göz önünde bulundurarak talep edilmese dahi tedbir nafakasına hükmedebilir.

Suçlara ilişkin saklı tutulan hükümler

MADDE 6- (1) Kişinin silah bulundurması, uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanmasının suç oluşturması dolayısıyla ya da fiilinin başka bir suç oluşturması nedeniyle;

a) Soruşturma ve kovuşturma evresinde koruma tedbirlerine veya denetimli serbestlik tedbirlerine,

b) Mahkûmiyet halinde ceza veya güvenlik tedbirlerinin infazına ve bu çerçevede uygulanabilecek olan denetimli serbestlik tedbirlerine, ilişkin kanun hükümleri saklıdır.

Tedbir kararının verilmesi, tebliği ve gizlilik

MADDE 7- (1) Tedbir kararı ilgilinin talebi, Bakanlık, kolluk ya da Cumhuriyet savcısının başvurusu üzerine verilir.

(2) Tedbir kararı ilk defasında en çok altı ay için verilebilir. Resen veya korunan kişi ya da Bakanlığın talebi üzerine tedbirlerin süresinin veya şeklinin değiştirilmesine, bu tedbirlerin kaldırılmasına veya aynen devam etmesine karar verilebilir.

(3) Hâkim tedbir kararını, duruşma yapmaksızın ve gerektiğinde şiddetin uygulandığı hususunda delil veya belge aramaksızın verir. Zorunlu hallerde duruşma yapılabilir.

(4) Korunan kişinin talebi olmaksızın verilen koruyucu tedbir kararları, ancak korunan kişinin kabulü halinde uygulanır.

(5) Gecikmesinde sakınca bulunan hallerde, mülkî amirlerce ve kolluk tarafından tedbir kararları verilirken de delil ve belge aranmaz.

(6) Tedbir kararı, korunan kişiye ve şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali bulunan kişiye tefhim veya tebliğ edilir. Tedbir talebinin reddine ilişkin karar ise sadece korunan kişiye tebliğ edilir. Gecikmesinde sakınca bulunan hallerde ilgili kolluk birimi tarafından verilen tedbir kararı şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali bulunan kişiye bir tutanakla derhal tebliğ edilir.

(7) Tedbir kararının tefhim ve tebliğ işlemlerinde, tedbir kararına aykırılık halinde şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali bulunan kişi hakkında zorlama hapsinin uygulanacağı ihtar yapılır.

(8) Gerekli bulunması halinde, tedbir kararı ile birlikte talep üzerine veya resen, korunan kişi ve diğer aile bireylerinin kimlik bilgileri veya kimliğini ortaya çıkarabilecek bilgileri ve adresleri ile korumanın etkinliği bakımından önem taşıyan diğer bilgileri, tüm resmi kayıtlarda gizli tutulur. Yapılacak tebligatlara ilişkin ayrı bir adres tespit edilir. Bu bilgileri hukuka aykırı olarak başkasına veren, ifşa eden veya açıklayan kişi hakkında 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.

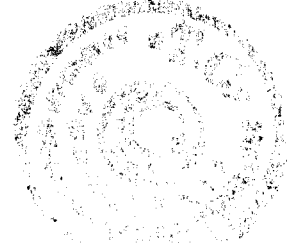
(9) Talep halinde ilgililere kişisel eşya ve belgelerinin, kolluk marifetiyle teslimi sağlanır.

İtiraz

MADDE 8- (1) Bu Kanun hükümlerine göre verilen kararlara karşı tefhim veya tebliğ tarihinden itibaren iki hafta içinde ilgililer tarafından aile mahkemesine itiraz edilebilir.

(2) Hâkim tarafından verilen tedbir kararlarına itiraz üzerine dosya, o yerde aile mahkemesinin birden fazla dairesinin bulunması hâlinde, numara olarak kendisini izleyen daireye, son numaralı daire için birinci daireye, o yerde aile mahkemesinin tek dairesi bulunması hâlinde asliye hukuk mahkemesine, aile mahkemesi hâkimi ile asliye hukuk mahkemesi hâkiminin aynı hâkim olması hâlinde ise en yakın asliye hukuk mahkemesine gecikmeksizin gönderilir.

(3) İtiraz mercii kararını bir hafta içinde verir. İtiraz üzerine verilen kararlar kesindir.

Tedbir kararlarının bildirimi ve uygulanması

MADDE 9- (1) Bu Kanun hükümlerine göre alınan tedbir kararları, Bakanlığın ilgili il ve ilçe müdürlükleri ile verilen kararın niteliğine göre Cumhuriyet başsavcılığına veya kolluğa en seri vasıtalarla bildirilir.

(2) Bu Kanun kapsamında ilgili mercilere yapılan başvurular ile bu başvuruların kabul ya da reddine ilişkin kararlar, başvuru yapılan merci tarafından Bakanlığın ilgili il ve ilçe müdürlüklerine derhal bildirilir.

(3) Korunan kişinin geçici koruma altına alınmasına ilişkin koruyucu tedbir kararı ile şiddet uygulayan kişi hakkında verilen önleyici tedbir kararlarının yerine getirilmesinden, hakkında koruyucu veya önleyici tedbir kararı verilen kişilerin yerleşim yeri veya bulunduğu ya da tedbirin uygulanacağı yer kolluk birimi görevli ve yetkilidir.

(4) Tedbir kararının, kolluk amirince verilir uygulandığı veya korunan kişinin kollukta bulunduğu hallerde, kolluk birimleri tarafından kişi Bakanlığın ilgili il veya ilçe müdürlüklerine ivedilikle ulaştırılır; bunun mümkün olmaması halinde kendisine ve beraberindekilere geçici olarak barınma imkânı sağlanır.

(5) Tedbir kararının ilgililere tefhim veya tebliğ edilmemesi kararın uygulanmasına engel teşkil etmez.

(6) Hakkında barınma yeri sağlanmasına karar verilen kişiler, Bakanlığa ait veya Bakanlığın gözetim ve denetimi altında bulunan yerlere yerleştirilir. Barınma yerlerinin yetersiz kaldığı hallerde korunan kişiler; mülkî amirin, acele hallerde kolluğun veya Bakanlığın talebi üzerine kamu kurum ve kuruluşlarına ait sosyal tesislerde barındırılabilir.

(7) İşyerinin değiştirilmesi yönündeki tedbir kararı, kişinin tabi olduğu ilgili mevzuat hükümlerine göre yetkili merci veya kişi tarafından yerine getirilir.

Kolluk görevleri

MADDE 10- (1) Kolluk görevleri, kolluğun merkez ve taşra teşkilatında bu Kanunda belirtilen hizmetlerle ilgili eğitim almış ve ilgili kolluk birimlerince belirlenmiş olan yeteri kadar personel tarafından yerine getirilir.

Teknik yöntemlerle takip

MADDE 11- (1) Bu Kanun hükümlerine göre verilen tedbir kararlarının takibi, teknik araç ve yöntemler kullanılmak suretiyle de yapılabilir.

(2) Teknik araç ve yöntemlerle takibe ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.

Tedbir kararlarına aykırılık

MADDE 12- (1) Bu Kanun hükümlerine göre hakkında tedbir kararı verilen şiddet uygulayan veya uygulama ihtimali bulunan kişi, bu kararın gereklerine aykırı hareket etmesi halinde, fiili bir suç oluştursa bile ihlal edilen tedbirin niteliğine ve aykırılığın ağırlığına göre hâkim kararıyla üç günden on güne kadar zorlama hapsine tabi tutulur.

(2) Tedbir kararının gereklerine aykırılığın her tekrarında, ihlal edilen tedbirin niteliğine ve aykırılığın ağırlığına göre zorlama hapsinin süresi onbeş günden otuz güne kadardır. Ancak zorlama hapsinin toplam süresi altı ayı geçemez.

(3) Zorlama hapsine ilişkin kararlar, Cumhuriyet başsavcılığınca yerine getirilir. Bu kararlar Bakanlığın ilgili il ve ilçe müdürlüklerine bildirilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Merkezlerin Kurulması, Destek Hizmetleri ve Kurumlararası Koordinasyon

Şiddet önleme ve izleme merkezlerinin kurulması

MADDE 13- (1) Bakanlık, gerekli uzman personelin görev yaptığı, şiddetin önlenmesi ile koruyucu ve önleyici tedbirlerin etkin olarak uygulanmasına yönelik destek ve izleme hizmetlerinin verildiği, çalışmalarını yedi gün yirmidört saat esasına göre yürüten çalışma usul ve esasları yönetmelikle belirlenen, şiddet önleme ve izleme merkezlerini kurar.

(2) Kurulan merkezlerde şiddetin önlenmesi ile koruyucu ve önleyici tedbirlerin etkin olarak uygulanmasına yönelik izleme çalışmaları yapılır ve destek hizmetleri verilir.

Destek hizmetleri

MADDE 14- (1) Bu Kanun kapsamında şiddetin önlenmesi ve verilen tedbir kararlarının etkin olarak uygulanmasının izlenmesi bakımından şiddet önleme ve izleme merkezleri tarafından verilecek destek hizmetleri şunlardır:

a) Koruyucu ve önleyici tedbir kararları ile zorlama hapsinin verilmesine ve uygulanmasına ilişkin veri toplayarak bilgi bankası oluşturmak, tedbir kararlarının sicilini tutmak.

b) Korunan bireye verilen barınma, geçici maddi yardım, sağlık, adli yardım hizmetleri ve diğer hizmetleri koordine etmek.

c) Gerekli hallerde tedbir kararlarının alınmasına ve uygulanmasına yönelik başvurularda bulunmak.

ç) Bu Kanun kapsamındaki şiddetin sonlandırılmasına yönelik, bireysel ve toplumsal ölçekte programlar hazırlamak ve uygulamak.

d) Bakanlık bünyesinde kurulan çağrı merkezinin bu Kanunun amacına uygun olarak yaygınlaştırılması ve yapılan müracaatların izlenmesini sağlamak.

e) Bu Kanun kapsamındaki şiddetin sonlandırılması için çalışan ilgili sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği yapmak.

(2) Korunan kişilerle ilgili olarak şiddet önleme ve izleme merkezleri tarafından verilecek destek hizmetleri şunlardır:

a) Kişiye hakları, destek alabilecekleri kurumlar, iş bulma ve benzeri konularda rehberlik etmek.

b) Verilen tedbir kararıyla ulaşılmak istenen amacın gerçekleşmesine yönelik önerilerde bulunmak ve yardımlar yapmak.

c) Tedbir kararlarının uygulanmasının sonuçlarını ve kişiler üzerindeki etkilerini izlemek.

ç) Psiko-sosyal ve ekonomik sorunların çözümünde yardım ve danışmanlık yapmak.

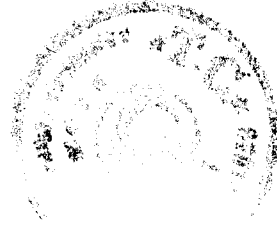
d) Hâkimin isteği üzerine; kişinin geçmişi, ailesi, çevresi, eğitimi, kişisel, sosyal, ekonomik ve psikolojik durumu hakkında ayrıntılı sosyal araştırma raporu hazırlayıp sunmak.

e) İlgili merci tarafından istenilmesi halinde, tedbirlerin uygulanmasının sonuçları ve ilgililer üzerindeki etkilerine dair rapor hazırlamak.

f) 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşmayı ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu hükümleri uyarınca maddi destek sağlanması konusunda gerekli rehberliği yapmak.

(3) Şiddet uygulayan veya şiddet uygulama ihtimali bulunan kişi ile ilgili olarak şiddet önleme ve izleme merkezleri tarafından verilecek destek hizmetleri şunlardır:

a) Hâkimin isteği üzerine; kişinin geçmişi, ailesi, çevresi, eğitimi, kişisel, sosyal, ekonomik ve psikolojik durumu ile diğer kişiler ve toplum açısından taşıdığı risk hakkında ayrıntılı sosyal araştırma raporu hazırlayıp sunmak.

b) İlgili makam veya merci tarafından istenilmesi halinde, tedbirlerin uygulanmasının sonuçları ve ilgililer üzerindeki etkilerine dair rapor hazırlamak.

c) Teşvik edici, aydınlatıcı ve yol gösterici mahiyette olmak üzere kişinin;

1) Öfke kontrolü, stresle başa çıkma, şiddeti önlemeye yönelik farkındalık sağlayarak tutum ve davranış değiştirmeyi hedefleyen eğitim ve rehabilitasyon programlarına katılmasına,

2) Alkol, uyuşturucu, uçucu veya uyarıcı madde bağımlılığının ya da ruhsal bozukluğun olması halinde, bir sağlık kuruluşunda muayene veya tedavi olmasına,

3) Meslek edindirme kurslarına katılmasına, yönelik faaliyetlerde bulunmak.

(4) Şiddet mağduru ile şiddet uygulayana yönelik hizmetler, zorunlu haller dışında farklı birimlerde sunulur.

Kurumlararası koordinasyon ve eğitim

MADDE 15- (1) Bu Kanun hükümlerinin yerine getirilmesinde kurumlararası koordinasyon Bakanlık tarafından gerçekleştirilir.

(2) Kamu kurum ve kuruluşları ile diğer gerçek ve tüzel kişiler, bu Kanunun uygulanmasıyla ilgili olarak kendi görev alanına giren konularda işbirliği ve yardımda bulunmak ve alınan tedbir kararlarını ivedilikle yerine getirmekle yükümlüdür. Gerçek ve tüzel kişiler, bu Kanun kapsamında Bakanlık çalışmalarını desteklemek ve ortak çalışmalar yapmak üzere teşvik edilir.

(3) Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu ile ulusal, bölgesel ve yerel yayın yapan özel televizyon kuruluşları ve radyolar, ayda en az doksan dakika kadınların çalışma yaşamına katılımı, özellikle kadın ve çocukla ilgili olmak üzere şiddetle mücadele mekanizmaları ve benzeri politikalar konusunda Bakanlık tarafından hazırlanan ya da hazırlattırılan bilgilendirme materyallerini yayınlamak zorundadır. Bu yayınlar, asgari otuz dakikası 17.00-22.00 saatleri arasında olmak üzere 08.00-22.00 saatleri arasında yapılır ve yayınların kopyaları her ay düzenli olarak Radyo ve Televizyon Üst Kuruluna teslim edilir. Bu saatler dışında yapılan yayınlar aylık doksan dakikalık süreye dâhil edilmez. Bu süreler Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından denetlenir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

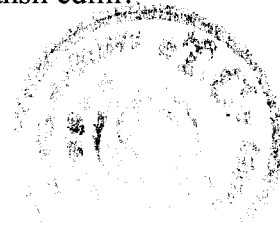
Mali Hükümler

Geçici maddi yardım yapılması

MADDE 16- (1) Bu Kanun hükümlerine göre geçici maddi yardım yapılmasına karar verilmesi halinde, onaltı yaşından büyükler için her yıl belirlenen aylık net asgari ücret tutarının otuzda birine kadar günlük ödeme yapılır. Bu ödemeler gelir vergisi ile veraset ve intikal vergisinden; bu ödemeler için düzenlenen kâğıtlar ise damga vergisinden müstesnadır.

(2) Bu ödemeler, Bakanlık bütçesine, geçici maddi yardımlar için konulan ödenekten karşılanır. Yapılan ödemeler, şiddet uygulayan veya şiddet uygulama ihtimali bulunan kişiden tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde tahsil edilir. Bu şekilde tahsil edilemeyenler 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre ilgili vergi dairesi tarafından takip ve tahsil edilir.

(3) Korunan bireyin gerçeğe aykırı beyanda bulunduğu tespit halinde yapılan yardımlar, bu kişiden 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.

Nafaka

MADDE 17- (1) Bu Kanun hükümlerine göre nafakaya karar verilmesi halinde, kararın bir örneği, resen nafaka alacaklısının veya borçlusunun yerleşim yeri icra müdürlüğüne gönderilir.

(2) Nafaka ödemekle yükümlü kılınan kişinin Sosyal Güvenlik Kurumu ile bağlantısı olması durumunda, korunan kişinin başvurusu aranmaksızın nafaka, ilgilinin aylık, maaş ya da ücretinden icra müdürlüğü tarafından tahsil edilir. İcra müdürlüklerinin nafakanın tahsil işlemlerine ilişkin posta giderleri Cumhuriyet başsavcılığının suçüstü ödeneğinden karşılanır.

Sağlık giderleri

MADDE 18- (1) Bu Kanun hükümlerine göre hakkında tedbir kararı verilen bireylerden, genel sağlık sigortalısı olmadığı gibi genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişi kapsamına girmeyen veya genel sağlık sigortası prim borcu sebebiyle fiilen genel sağlık sigortasından yararlanamayan ya da diğer mevzuat hükümleri gereğince tedavi yardımından yararlanma hakkı bulunmayanların; bu hallerin devamı süresince, resmî sağlık kurum ve kuruluşlarında yapılacak muayene ve tedavilerinden (diş tedavisi dahil), laboratuvar tetkik ve tahlilleri ile diğer tanı yöntemlerinin uygulanmasından, teşhis ve tedavileri için gerekli olabilecek kan ve kan ürünleri, kemik iliği, aşı, ilaç, ortez, protez, tıbbi araç ve gereç, kişi kullanımına mahsus tıbbi cihaz temininden, tamirinden veya yenilenmesinden kaynaklanan giderler; herhangi bir katılım payı alınmaksızın, genel sağlık sigortalıları için belirlenmiş olan usul ve esaslar ile tutarlar uygulanmak suretiyle Bakanlık bütçesinin ilgili tertiplerinden karşılanır.

(2) Bu Kanun hükümlerine göre hakkında önleyici tedbir kararı verilen bireyin aynı zamanda rehabilitasyonunun veya tedavi edilmesinin gerekli olduğuna karar verilmesi halinde, genel sağlık sigortalısı olmadığı gibi genel sağlık sigortalısının bakmakla yükümlü olduğu kişi kapsamına girmeyen veya genel sağlık sigortası prim borcu sebebiyle fiilen genel sağlık sigortasından yararlanamayan ya da diğer mevzuat hükümleri gereğince tedavi yardımından yararlanma hakkı bulunmayanların, bu hallerin devam ettiği süre içinde görecekları rehabilitasyon hizmetlerine yönelik giderler ile rehabilitasyon hizmetleri kapsamında verilmesi gereken diğer sağlık hizmetlerinin giderleri, yukarıdaki fıkrada belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde, Bakanlık bütçesinin ilgili tertiplerinden karşılanır.

Harç ve masraflardan muafiyet

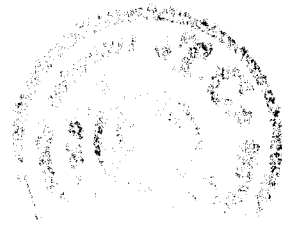
MADDE 19- (1) Bu Kanun kapsamındaki başvurular ile verilen kararların icra ve infazı için yapılan işlemlerden yargılama giderleri, harç, posta gideri ve benzeri hiçbir ad altında masraf alınmaz.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Yönetmelik

MADDE 20- (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar altı ay içinde, Adalet, İçişleri, Maliye ve Sağlık Bakanlıklarının görüşleri alınmak suretiyle Bakanlık tarafından hazırlanan yönetmeliklerle düzenlenir.

Yürürlükten kaldırılan hükümler ve atıflar

MADDE 21- (1) 14/1/1998 tarihli ve 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

(2) Mevzuatta 4320 sayılı Kanuna yapılan atıflar bu Kanuna yapılmış sayılır.

(3) Bu Kanununun yürürlüğe girmesinden önce 4320 sayılı Kanun hükümlerine göre verilen kararların uygulanmasına devam olunur.

Şiddet önleme ve izleme merkezlerinin faaliyete geçmesi

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanunun 13 üncü maddesinde kurulması öngörülen şiddet önleme ve izleme merkezlerinin kuruluşları tamamlanuncaya kadar, merkezlerin görevlerinin Bakanlığın hangi birimlerince yürütüleceği Bakanlıkça belirlenir.

Kadrolar

GEÇİCİ MADDE 2- (1) Ekli listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

Yürürlük

MADDE 22- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

LİSTE

KURUMU : AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI

TEŞKİLATI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	Kuruluş Müdürü	2	10	10
GİH	Kuruluş Müdürü	3	4	4
TH	Sosyolog	3	10	10
TH	Sosyolog	4	10	10
TH	Sosyolog	5	5	5
TH	Sosyolog	7	20	20
SH	Psikolog	3	20	20
SH	Psikolog	4	20	20
SH	Psikolog	5	20	20
SH	Psikolog	7	30	30
SH	Sosyal Çalışmacı	3	10	10
SH	Sosyal Çalışmacı	4	10	10
SH	Sosyal Çalışmacı	5	10	10
SH	Sosyal Çalışmacı	7	15	15
SH	Çocuk Gelişimcisi	4	5	5
SH	Çocuk Gelişimcisi	5	5	5
SH	Çocuk Gelişimcisi	7	10	10
SH	Çocuk Gelişimcisi	9	22	22
SH	Hemşire	3	4	4
SH	Hemşire	4	15	15
SH	Hemşire	7	15	15
SH	Hemşire	9	50	50
YH	Bakıcı Anne	5	10	10
YH	Bakıcı Anne	7	10	10
YH	Bakıcı Anne	12	22	22
TOPLAM			362	362

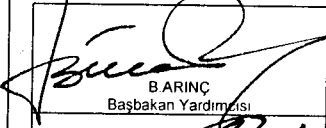
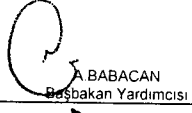
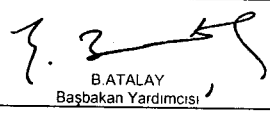
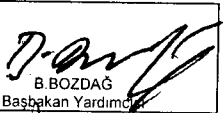
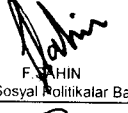
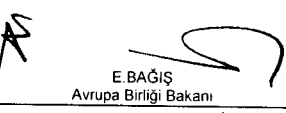
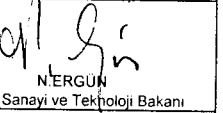
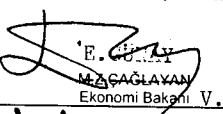
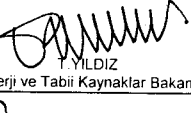
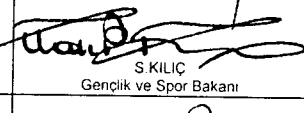
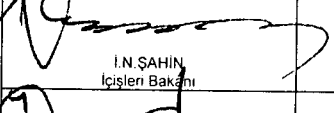
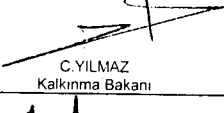
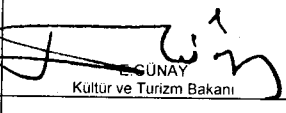
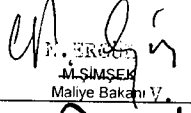
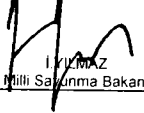
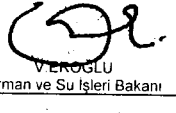
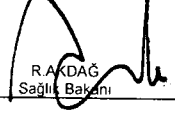
T/ 354

Yürütme

MADDE 23- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı	 A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	 B. ATALAY Başbakan Yardımcısı	 B. BOZDAĞ Başbakan Yardımcısı
 S. ERGİN Adalet Bakanı	 F. BAHİN Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	 E. BAĞIŞ Avrupa Birliği Bakanı	 N. ERGÜN Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
 F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 E. BAYRAKTAR Çevre ve Şehircilik Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 E. ÇİĞDEM Ekonomi Bakanı
 T. YILDIZ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 S. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	 M. MEKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	 H. VAHİCİ Gümrük ve Ticaret Bakanı
 İ. N. ŞAHİN İçişleri Bakanı	 C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	 E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	 M. ERSOY Maliye Bakanı
 Ö. DİNÇER Millî Eğitim Bakanı	 İ. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	 V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı
 B. YILDIRIM Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

Dosya No.

101-428
66